

ת"פ 35670/09/18 - מדינת ישראל נגד עמאד גאבר

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 35670-09-18 מדינת ישראל נ' גאבר (עציר)
ת"פ 59426-08-20 מדינת ישראל נ' גאבר (עציר)
ת"פ 31354-12-19 מדינת ישראל נ' גאבר
ת"פ 26056-08-19 מדינת ישראל נ' גאבר
ת"פ 66844-03-19 מדינת ישראל נ' גאבר (עציר)
ת"פ 64308-12-18 מדינת ישראל נ' גאבר (עציר)
ת"פ 10536-08-20 מדינת ישראל נ' גאבר

בפני
בעניין: כבוד השופט דוד שאול גבאי ריכטר
מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד אלונה דרורי מפרקליטות
מחוז ירושלים (פלילי) ועו"ד מאיר
לוברבאום מתביעות מחוז ירושלים

המאשימה

נגד

עמאד גאבר (עציר)
ע"י ב"כ עו"ד מונעם ת'אבת

הנאשם

גזר דין

כתב האישום

הנאשם הורשע על פי הודאתו בשבעה כתבי אישום כפי שיפורט להלן.

ת"פ 35670-09-18 (התיק העיקרי)

על פי עובדות כתב האישום, ביום 4.3.2018 נמצא הנאשם מחזיק בפיו שני ניירות שהכילו 2 אריזות מפלסטיק סגורות, שהכילו 1.4547 גרם נטו הרואין. בגין כך, הורשע הנאשם בעבירה של **החזקת סמים שלא לצריכה עצמית**, לפי סעיפים 7(א)+7(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש), תשל"ג - 1973 (**פקודת הסמים**).

ת"פ 59426-08-20 (התיק הראשון)

על פי עובדות כתב האישום, ביום 18.8.2020, שהה הנאשם יחד עם אחר באזור השער החדש בעיר העתיקה. כוח משטרה שהיה במקום התקרב לנאשם, ולאחר וכשהבחין הנאשם בשוטרים, הכניס לפיו לפחות שלוש שקיות המכילות סם, והחל ללעוס אותן. למרות בקשות השוטרים, הנאשם לא הפסיק ואף בלע את השקיות. עובר לאותו מועד, בלע

הנאשם מספר חבילות ניילון נוספות המכילות סמים כמפורט: 36.125 גרם הרואין מחולק ל - 40 יחידות; 3.3493 גרם הרואין מחולק ל - 4 יחידות; 5.3934 גרם הרואין מחולק ל - 6 יחידות ו-1.0137 גרם קוקאין מחולק ל - 4 יחידות. בגין כל אלה, הורשע הנאשם בעבירה של **החזקת סמים שלא לצריכה עצמית**, לפי סעיפים 7(א)+7(ג) רישא לפקודת הסמים ובעבירה של **שיבוש מהלכי משפט**, לפי סעיף 244 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (**חוק העונשין**).

ת"פ 31354-12-19 (התיק השני)

ביום 1.10.2017, בכיכר הפסלים ליד שער שכם, ניגשו שוטרים לבצע בדיקה בחשודים על רקע חשד להימצאות סמים במקום. הנאשם שהבחין בשוטרים, בלע שקית ובה מנת הרואין. על כך, הורשע הנאשם בעבירה של **החזקת סמים לצריכה עצמית**, לפי סעיפים 7(א)+7(ג) סיפא לפקודת הסמים המסוכנים ובעבירה של **שיבוש מהלכי משפט**, לפי סעיף 244 לחוק העונשין.

ת"פ 26056-08-19 (התיק השלישי)

על פי עובדות כתב האישום, ביום 2.10.2018, החזיק הנאשם בכיסו בשתי שקיות ובהן 10.4927 גרם נטו הרואין המחולק ל - 12 מנות. בגין כך, הורשע הנאשם בעבירה של **החזקת סמים שלא לצריכה עצמית**, לפי סעיפים 7(א)+7(ג) רישא לפקודת הסמים.

ת"פ 66844-03-19 (התיק הרביעי)

על פי עובדות כתב האישום, ביום 26.7.2017, נתפס הנאשם כאשר ברשותו 13.62 גרם הרואין. באותה עת נפגש הנאשם עם אחר במטרה למכור לו סמים וכשהבחין בשוטרים מתקרבים למקום, זרק קפסולה. בגין כך, הורשע הנאשם בעבירה של **החזקת סמים שלא לצריכה עצמית**, לפי סעיפים 7(א)+7(ג) רישא לפקודת הסמים.

ת"פ 64308-12-18 (התיק החמישי)

ביום 29.10.2018 בתחנת דלק בירושלים, החזיק הנאשם בלהב של סכין בתוך תעודת הזהות שלו. בגין מעשה זה, הורשע הנאשם בעבירה של **החזקת סכין**, לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין.

ת"פ 10536-08-20 (התיק השישי)

על פי עובדות כתב האישום, ביום 7.3.2018, בשער הפרחים בירושלים, החזיק הנאשם בכיס הז'קט 0.2768 גרם נטו הרואין וכן החזיק 14.616 גרם הרואין מחולק ל - 20 אריזות פלסטיק, אותן השליך על הרצפה. בגין מעשים אלה, הורשע הנאשם בעבירה של **החזקת סמים שלא לצריכה עצמית**, לפי סעיפים 7(א)+7(ג) רישא לפקודת הסמים.

יוצא אפוא, כי הנאשם הורשע ב - 5 עבירות של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית, 2 עבירות של שיבוש מהלכי משפט, עבירה אחת של החזקת סכין ועבירה אחת של החזקת סמים לצריכה עצמית.

מהלך הדין

ביום 30.8.2020 הוגש כתב אישום נגד הנאשם, בתיק הראשון יחד עם בקשה למעצר עד תום ההליכים נגדו. בית המשפט הפנה את הנאשם לשירות מבחן להגשת תסקיר מעצר ולאחר קבלת התסקיר ובהעדר חלופת מעצר, נעצר הנאשם עד תום ההליכים נגדו והוא שוהה במעצר עד היום. ביום 16.11.2020 הודה הנאשם בתיק זה וניתנה הכרעת דין והנאשם נשלח לבדיקת התאמה לבית משפט קהילתי. שירות המבחן הגיש תסקיר התאמה, במסגרתו נמסר, כי הואיל והנאשם שולל נזקקות טיפול ואינו מוכן להשתלב בתכנית מסוג זה, הוא אינו מתאים לתוכנית. ביום 27.6.2021 וביום 27.10.2021 ניתנו הכרעות דין ביתר התיקים.

ראיות לעונש

במסגרת הראיות לעונש הוגש גיליון הרישום הפלילי של הנאשם הכולל לא פחות מ-16 הרשעות קודמות, רובן בעבירות רכוש וסמים, מקצתן בעבירות אלימות. על-פי חישוב גס, ריצה הנאשם במצטבר למעלה מ-10 שנות מאסר, דהיינו כרבע מחייו הבוגרים ריצה מאחורי סורג וברית.

ממסמכים רפואיים שהוגשו עולה כי הנאשם עבר תאונה ונפצע קשה בגפיו התחתונות בשנת 2018.

טיעונים לעונש

הצדדים לא הגיעו להסכמה עונשית.

מחד, ב"כ הפרקליטות עמדה על נסיבות העבירה החמורות ועל עברו הפלילי של הנאשם. נוכח נסיבות ביצוע העבירה עתרה ב"כ הפרקליטות למתחם של 30 ועד 50 חודשי מאסר בתיק הראשון, וביקשה למקם את הנאשם בשליש העליון של המתחם נוכח עברו הפלילי המכביד, וענישה נלווית. ב"כ התביעות עתר למתחמי ענישה הבאים: בתיק העיקרי, בין 6 ל-12 חודשים; בתיק השני, בין 4 ל-10 חודשי מאסר; בתיק השלישי, בין 12 ל-24 חודשי מאסר; בתיק הרביעי, בין 8 ל-16 חודשי מאסר; בתיק החמישי, בין עבודות שירות ל-10 חודשי מאסר ובתיק השישי, בין 12 ל-24 חודשי מאסר. התובע סבר שיש למקם את הנאשם אף מעבר לגבול העליון של המתחמים להם טען על דרך של חריגה לחומרא נוכח נסיבות ביצוע העבירות, הישנותן ועברו הפלילי של הנאשם. כמו כן טען להפעלה מצטבר של מאסר מותנים כנגד הנאשם בת"פ 55671-04-15 (מיום 8.3.2015) ובת"פ 59146-03-11 (מיום 16.11.2014) (תיק התנאי).

מאידך, הדגיש הסיניגור את נסיבותיו חיו הקשות של הנאשם, וביקש להסתפק במאסר כתקופת מעצרו (כשנה וחצי).

הנאשם סיפר, כי הוא עומד לחתן את בתו, ציין כי מאז שנעצר הוא שומר על ניקיון מסמים, וביקש שלא למצות עמו את הדין.

קביעת מתחם הענישה - מתחם הענישה צריך להתייחס לעקרון ההלימה, הנוגע ליחס לערך החברתי המוגן, מידת הפגיעה בו, מידת אשמו של הנאשם, מדיניות הענישה הנוהגת ונסיבות ביצוע העבירה.

אשר לערך המונח - עבירות סמים, בוודאי בסמים "קשים" כגון הירואין וקוקאין, פוגעות במרקם החיים, בביטחון הציבור ובבריאותו, ומצוות המחוקק ובית המשפט היא להחמיר בעבירות המבוצעות ב"סמים קשים" שלא לצריכה עצמית ומעבר לכך. ברע"פ 2986/21 **עיסאני** נ' **מ"י** (מיום 10.5.2021) עמד כב' השופט אלרון על הסיכון הנשקף מהירואין:

"המבקש הורשע בהחזקה של סם מסוכן מסוג הרואין שלא לצריכה עצמית, אשר השפעותיו ההרסניות על צורכיו חמורות וידועות זה מכבר. בית משפט זה הדגיש לא אחת את החומרה הרבה שיש לייחס לעבירות סמים מסוכנים, המצריכה ענישה משמעותית ומרתיעה (רע"פ 8695/19 פסו נ' מדינת ישראל (5.1.20))." (שם, בפסקה 8).

ביחס לקוקאין, אמר בית המשפט העליון כך:

"הקוקאין נחשב, ולא בכדי, לסם קשה. זאת הן בשל השפעותיו על גוף האדם, והן בשל פוטנציאל ההתמכרות הגבוה שטמון בו. על פי רוב, לאחר נטילת הסם חווה המשתמש תחושה חזקה של אופוריה. לאחר האופוריה מגיעה ההתרסקות, שמתאפיינת בתשישות, שינה, דיכאון ממושך - וצורך עז להשיג מנת סם נוספת. נמצא גם שהמוח מסתגל במהירות לאפקט האופוריה, וכתוצאה מכך המשתמש צורך כמויות הולכות וגדלות מהסם. הגדלת מנת הסם מעצימה את הפגיעה שנגרמת למשתמש ובכלל זאת פרנויה, פאניקה ושיבוש בפעילות החשמלית של הלב עד כדי פוטנציאל להתקף או לדום לב (עוד על השפעות הקוקאין... הפגיעה ביחיד חוזרת חלילה לפגיעה בחברה. השימוש בסם מסוג קוקאין יוצר צורך להמשיך ולהשתמש. כתוצאה מכך עליו לחפש מקורות כספיים למימון רכישת הסם, לאו דווקא בדרכים חוקיות, תוך שהוא חווה הידרדרות מתמדת בתפקוד הפיזי והקוגניטיבי שלו." [ע"פ 972/11 מ"י נ' יונה (מיום 4.7.2012) בפסקה 4 לפסק דינו של כב' השופט הנדל].

אשר להחזקת סכין - החזקת סכין או אגרופן היא עבירת פשע שהעונש המירבי הקבוע בצדה הוא 5 שנות מאסר. הדבר משקף את החומרה שבה ראה המחוקק עצם החזקתה של סכין שלא למטרה כשרה מחוץ לבית או לחצרים.

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה, לפי סעיף 40ט' לחוק העונשין - בין הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה יש לשקול את אלה, לעניין קביעת המתחם: בכל התיקים מדובר בעבירות מתוכננות, תוך שבחלק מהתיקים ביקש הנאשם להעלים ראיות ולחמוק מלתת את הדין למעשיו, עליהם הוא אחראי באופן מלא, בידעו כי מדובר בעבירות חמורות. אשר לתיק העיקרי, מדובר בהירואין במשקל 1.45 גרם מחולק לשניים, ונדמה כי הנסיבות כאן קרובות לשימוש עצמי, כשהכמות שלא לצריכה עצמית היא סטטוטורית; בתיק הראשון (תיק הפרקליטות) מדובר בנסיבות מובהקות של כוונה לסחור בסם נוכח נסיבות מציאות, כמותו האסטרטגית והתנהגות הנאשם שנועדה להעלים ראיות; בתיק השני מדובר בשימוש עצמי בהירואין; בתיקים השלישי הרביעי והשישי, מדובר בנסיבות המלמדות על כוונה לסחור בסמים נוכח כמות הסמים וכמותם. בתיק החמישי, החזקת הסכין, נדמה, על-סמך ניסיון בית המשפט מתיקים אחרים, כי להב הסכין נועדה לשמש לפתיחת חבילות סמים, ובכל מקרה, הנאשם לא הצביע על מטרה כשרה בהחזקת הסכין. כאמור, פוטנציאל הנזק מצריכת סמים אלו, שלא לדבר על הפצתם, הוא בל-ישוער, ובפועל נגרם נזק מעצם החזקתם בכמות כה גדולה.

מדיניות הענישה הנוהגת - בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מעלה כי במקרים של החזקת סם שלא לשימוש עצמי, בנסיבות דומות, הוטלו על נאשמים עונשי מאסר משמעותיים. ראו לדוגמה רע"פ 483/18 **ברוכיאן** נ' **מ"י** (מיום 14.2.2018) - בית משפט השלום הרשיע את הנאשם, לפי הודאתו, בעבירה של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית, בכך שהחזיק סם מסוג הרואין במשקל של 29.967 גרם. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר לתקופה של 10 חודשים ובין מאסר לתקופה של 30 חודשים. בית המשפט החליט לסטות מהמתחם משיקולי שיקום והטיל על הנאשם מאסר לתקופה של 10 חודשים, והפעיל מאסר מותנה בחופף. בית המשפט המחוזי דחה את ערעורם של הנאשם והתביעה. בית המשפט העליון דחה את בקשתו של הנאשם לרשות ערעור; ברע"פ 894/16 **פרץ** נ' **מ"י** (מיום 10.2.2016) הרשיע בית משפט השלום את הנאשם, לפי הודאתו, בעבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית, בכך שהחזיק סם מסוג קוקאין במשקל של 31.05 גרם. בית המשפט הטיל על הנאשם מאסר לתקופה של 15 חודשים, מאסר על תנאי, התחייבות כספית בסכום של 2,000 ₪ ופסילה על תנאי. בית המשפט המחוזי דחה את ערעורם של הנאשם. בית המשפט העליון דחה את הבקשה לרשות ערעור שהגיש הנאשם; ברע"פ 1425/15 **טבול** נ' **מ"י** (מיום 5.3.2015) - בית משפט השלום הרשיע את הנאשם, לפי הודאתו, בעבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית, בכך שהחזיק סם מסוג קוקאין במשקל של 38.375 גרם. בית משפט השלום הטיל על הנאשם מאסר לתקופה של 6 חודשים, בדרך של עבודות שירות, צו מבחן, מאסר על תנאי, פסילה על תנאי וקנס בסכום של 10,000 ₪. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעורה של התביעה והטיל על הנאשם מאסר לתקופה של 12 חודשים, תוך ביטול צו המבחן. בית המשפט העליון דחה את הבקשה להרשות ערעור שהגיש הנאשם; בעפ"ג (מרכז) 41795-11-18 **חזן** נ' **מ"י** (מיום 15.7.2019) - הרשיע בית משפט השלום את הנאשם, לאחר ניהול הוכחות, בעבירה של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית, בכך שהחזיק סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל של 37.8942 גרם ומשקל אלקטרוני. בית המשפט הטיל על הנאשם מאסר לתקופה של 32 חודשים, הפעיל מאסר על תנאי, קנס בסכום של 10,000 ₪ וחילט כספים. בית המשפט המחוזי דחה את ערעורו של הנאשם; בעפ"ג (מרכז) 57121-12-16 **אזברגה** נ' **פרקליטות מחוז מרכז** (מיום 23.1.2018) - הרשיע בית משפט השלום את הנאשם, לפי הודאתו, בעבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית ובעבירה של הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו, בכך שהחזיק סם מסוג הרואין במשקל של 22.6080 גרם וסם מסוג קוקאין במשקל של 3.4277 גרם. בית משפט השלום הטיל על הנאשם מאסר לתקופה של 12 חודשים ומאסר על תנאי. בית המשפט המחוזי דחה את ערעורו של הנאשם.

החזקת סכין או אגרופן היא עבירה שהענישה לגבי משתנה עד מאוד, החל ממאסר מותנה ולשל"ץ וכלה בחודשי מאסר בודדים, בהתאם לנסיבות המקרה. ר' למשל: רע"פ 1949/15 **תקורני** נ' **מ"י** (מיום 2.4.2015), שם נתפסה סכין ברכבו של אדם ללא עבר פלילי, והתיק הסתיים בענישה הרשעה, של"ץ, התחייבות ומבחן; רע"פ 3676/15 **מחאג'נה** נ' **מ"י** (מיום 8.6.2015) אושר מתחם ענישה שבין ע"ש ל-12 חודשי מאסר בנסיבות חמורות בהרבה (החזקת סכין בכלא), ובהינתן מאסר מותנה והיעדר התאמה לעבודות שירות, נגזר על הנאשם מאסר בפועל של 6 חודשים. כמובן שמהמקרה האחרון יש לגזור לקולא. ב-רע"פ 3446/10 **עבד אלחלים** נ' **מ"י** (מיום 6.4.2011) הפך בית המשפט העליון פסק דין של בית המשפט המחוזי שבחר להרשיע צעיר ללא עבר שנמצא ברכבו אגרופן, ביטל את ההרשעה והסתפק בשל"ץ בהיקף 200 שעות, התחייבות וצו מבחן.

מתחם הענישה - לפיכך, מתחמי הענישה ייקבעו כך:

אשר לתיק העיקרי - 4 עד 10 חודשי מאסר;

אשר לתיק הראשון - 10 עד 30 חודשי מאסר;

אשר לתיק השני - 4 עד 10 חודשי מאסר;

אשר לתיקים השלישי והרביעי והשישי - 6 - 18 חודשי מאסר בגין כל אחד מהם;

אשר לתיק החמישי (סכין) - חודשיים עד 6 חודשי מאסר.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה לפי סעיף 40"א לחוק העונשין - ניתן לתת משקל לנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירה, במסגרת גזירת העונש בתוך המתחם: מדובר בנאשם כבן 56, נשוי ואב לבת על סף הבגירות שעומדת להינשא. הוא סיים 8 שנות לימוד ומאז שהיה כבן עשרה החל לעשות שימוש בסמים קלים וקשים כאחד, כשהתמכרותו רק גברה והלכה. מעולם לא עבר הנאשם טיפול גמילה, וגם בהזדמנות האחרונה שניתנה לו, לא מצא לנכון לעבור גמילה, דבר המעיד על עומק התמכרותו, שהיא מחולל כל צרותיו והמנוע לאופן התנהלותו בחייו. כל עוד אין הנאשם מסוגל להתגבר על התמכרותו, ואף אינו מנסה להתמודד אתה (ניקיון מסמים בכלא אינה התמודדות, בכל הכבוד הראוי, משום אינה מעניקה כלים טיפוליים ארוכי טווח לשימור הניקיון מסמים), הוא נותר מסוכן לעצמו ולחברה, כפי שעולה מעברו הפלילי המכביד ביותר. הנאשם ריצה במצטבר למעלה מעשור בין כתלי הכלא, לחובתו מאסרים מותנים בני הפעלה וחבי-הפעלה, ולעקרון ההרתעה אין רלבנטיות לגביו, כפי הנראה. לזכותו, חסכון בזמן שיפוטי והודאה במכלול רחב של תיקים.

המיקום במתחם - בהיעדר תקווה ומוטיבציה לשיקום, הנאשם מסוכן לציבור. דבריו לפני לא היו משכנעים, והם אינם עולים בקנה אחד עם התנהגותו לאורך שנים וחוסר יכולתו לחדול מצריכת סמים ולעלות על מסלול שיקומי. בשל מכלול הנסיבות, יש למקם את הנאשם בחלק הגבוה של המתחמים שקבעתי.

אשר למאסרים המותנים - ב"כ התביעות היפנה לת"פ 21529-11-14, ואולם תיק זה אינו רלבנטי לענייננו, שכן הוא עוסק בעבירות רכוש, וכך גם המאסרים המותנים שנקבעו שם. לעומת זאת, בתיק התנאי (ת"פ 59146-03-11) קבע כב' השופט חן (כתוארו אז) 2 תקופות מאסר מותנה הרלבנטיות לענייננו - האחת, של 60 יום בגין החזקה/שימוש לצריכה עצמית - שהיא בת-הפעלה בענייננו שכן הנאשם הורשע בעבירה אחת מסוג זה; השניה, 6 חודשי מאסר בגין החזקת סם שלא לצריכה עצמית - שהיא חבת הפעלה לנוכח ריבוי העבירות שביצע הנאשם ובהן הורשע לפני.

גזירת הדין

לפיכך, אני מחליט לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 60 חודשי מאסר בפועל לריצוי בניכוי מלא של ימי מעצרו במכלול התיקים על-פי חישוב שב"ס שיכריע;

ב. מפעיל במצטבר את 6 חודשי המאסר המותנה מתיק התנאי;

- ג. מפעיל בחופף את 60 ימי המאסר המותנה מתיק התנאי - בסה"כ ירצה הנאשם 66 חודשי מאסר בפועל בניכוי מלא של ימי מעצרו במכלול התיקים, על-פי חישוב שב"ס שיכריע;
- ד. 9 חודשי מאסר שלא ירוצו, אלא אם יעבור הנאשם בתוך 3 שנים משחרורו כל עבירת סמים מסוג פשע לפי פקודת הסמים;
- ה. 4 חודשי מאסר שלא ירוצו, אלא אם יעבור הנאשם בתוך 3 שנים משחרורו כל עבירת סמים מסוג עוון לפי פקודת הסמים;
- ו. נוכח מכלול נסיבותיו של הנאשם והעובדה שלא הורשע בעבירות של סחר בסמים, לא מצאתי להטיל עליו רכיב של קנס, והואיל והעבירות לא בוצעו בהקשר לרכב, לא מצאתי להטיל רכיב של פסילה בפועל או על-תנאי.

מורה על השמדת הסמים והמוצגים.

זכות ערעור כחוק לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ט"ז טבת תשפ"ב, 20 דצמבר 2021, במעמד הצדדים.